

Никой не е бивалъ у мене. Едва вчера вечерята дойде Миларовъ, а днесъ Каравеловъ. Днесъ се освещава „смиъшната палата“.

2/14 мартъ, понеделникъ следъ пладне. Съвършено сме смаяни. Къмъ полунощъ слушамъ шумъ въ кѣщи; Спасъ излѣзе. Не разпитвахъ повече. На 10 ч. сутринята той ми разправи какво е станало. Извикалъ го Корвинъ въ двореца; вънъ на улицата били Стоиловъ, министритѣ, нѣкои и по чехли. Подиръ пладне се извършилъ атентатъ върху руския царъ, споредъ съобщенията на Лишина и Хавасъ, когато отивалъ отъ манежа или гимназията за двореца, съ две бомби. Откъснати му били краката и abdomen [коремътъ], живѣлъ още малко, ала не дошълъ въ съзнание. Наследникътъ билъ провъзгласенъ за царъ. Войската положила клетва. Министритѣ и всички офицери цѣла нощъ били въ двореца. Сутринята на 9 ч. князътъ заминалъ съ Стоилова и Маринова презъ Ломъ-Паланка и Австрия за Петроградъ. Мнозина — и Каравеловъ — не го съветвали да заминава. Не се знае какво става въ Петроградъ — революция? Еренротъ ще управлява министерството на външнитѣ работи. Министерскиятъ съветъ in соgroge поема управлението. Последичитѣ не могатъ да се предвидятъ. Ако Русия бжде заета съ вътрешни размирици, България ще попадне съвършено подъ австрийско влияние, и Спасъ се бои, да не би турцитѣ да изпратятъ гарнизони въ Румелия. Тукъ въ България само безумия, дребнавости, глупости и клюки — времето за консолидиране мина.

Вчера подиръ пладне Стоиловъ бѣше дълго време у мене. Четохъ му цѣлата си статия — *chef d'oeuvre*, каже, особено за Румелия и Македония. Днесъ я изпратихъ въ два плика на Cotta. Стоиловъ много се радваше, че съмъ подновилъ своитѣ научни студии. Много ми разправя за своитѣ работи. Нищо освенъ Цанковски клюки, клика. Еренротъ билъ още отъ началото въ министерския съветъ за отстранението на Люцканова: Цанковъ, каже, управлява министерството на външнитѣ работи чрезъ него; обаче Стоиловъ се застъпилъ за Люцканова и го оставилъ тамъ. Веднажъ Стоиловъ говорилъ въ министерския съветъ за неговата организация, който е като сенатъ; по едно нещастно съвпадение и въ Български гласъ се появи статия по сѣщия предметъ, на французски, изпратена отъ Пловдивъ par un Rouméliote. Веднага помислили, че той я написалъ. Цанковъ вѣрвалъ, че Стоиловъ го е изтикалъ. Отъ горе на всичко и историята съ днешното на 19 февруарий. Стоиловъ говорилъ за С. Стефанския миръ, българитѣ сж нѣмали държавенъ идеалъ, както нѣмцитѣ Барбаросовата държава и италиянцитѣ, С. Стефанскиятъ миръ е такъвъ идеалъ. А в. „Независимостъ“ брацолови, че той е говорилъ за Бисмарка и „Хамилтона“ и се поставилъ надъ тѣхъ (върху това, че е говорилъ за мира, нито дума).